

In 't sparbosch.

In 't sparbosch staat een huisje;
In 't huisje woont een vrouw;
Zij had een aardig kindje,
Maar dat niet luist'ren wou.

„Kom toch niet bij den ketel!
Daar is heet water in!”
Maar 't kindje wou niet luist'ren
En deed zijn eigen zin.

Het kind is toen gevallen
In 't water, kokend heet.
Ach, wat dat kindje schreide!
En wat die moeder kreet!

In 't sparbosch is een grafje,
Daar ligt het aardig kind.
Ach, de arme, arme moeder
Schreit moede zich en blind.

In 't sparbosch staat een huisje.
In 't huisje woont een vrouw;
Zij hád een aardig kindje,
Maar dat niet luist'ren wou.

JAN VELTMAN.

